

Roswitha Grundemar skulle inte få sina hörapparater som arbetshjälpmedel.

Med hjälp av HRF:s juridiska konsult överklagade hon till Länsrätten i Värmland – och fick rätt.

– Jag är oerhört tacksam. Jag hade aldrig överklagat om jag inte fått hjälp, säger hon.

TEXT: STEFAN ANDERSSON FOTO: ROGER BORGELID

Roswithas slipper betala för sina hörapparater

Fick rätt mot Försäkringskassan

ROSWITHA GRUNDEMAR arbetar som lärare på en grundskola i Karlstad. Redan för sju-åtta år sedan började hon märka att hon hörde dåligt.

– Jag minns att jag ibland undrade varför mina arbetskamrater rusade iväg mitt under ett möte. De hade hört telefonen ringa, men det gjorde inte jag. Det var också väldigt jobbigt på föreläsningar.

Men det dröjde några år innan hon gjorde något åt saken.

– Det blev allt jobbigare att höra vad barnen sa och personalen på hörselkliniken tyckte att jag skulle prova hörapparater.

De första hon testade tyckte hon bara var irriterande och stressande. Sedan fick hon prova ett par mer avancerade som fungerade bättre.

– När utprovningen började sa man till mig att jag inte skulle behöva betala något

alls. Jag levde i den tron ända tills jag kom tillbaka efter sommaren 2008. Då hade reglerna ändrats. Värmlänningar måste betala 15 procent av hörapparaternas pris och en utprovningsavift på 500 kronor per apparat.

Roswitha ansökte hos Försäkringskassan om att få hörapparaterna som arbetshjälpmedel, men hon fick avslag med motiveringen att de inte är specialanpassade för hennes arbetssituation.

Förbundets juridiska konsult

– Jag tyckte det var retligt att Försäkringskassan använde det argumentet. Det var ju för jobbet som jag behövde mer avancerade hörapparater.

– Dom kan inte ha någon aning om hur det är i skolvärlden, till exempel med buller i korridorer och trapphus.

Via HRF:s förbundskansli fick hon kontakt med Erik Ward, som är juridisk konsult åt organisationen. Han hjälpte henne att överklaga.

– Jag trodde inte att jag hade en chans att vinna och utan honom hade jag aldrig överklagat, säger Roswitha.

Inte prejudicerande

Länsrätten i Värmland beslutade alltså att Roswithas hörapparater var att betrakta som arbetshjälpmedel. ”I Roswitha Grundemars fall anser länsrätten att hörapparaterna främst ska kompensera de svårigheter hon har i sin arbetssituation. Att de sedan även hjälper henne i det vardagliga livet, trots att hon där inte har samma behov av avancerad tekniska hörapparater, är ovidkommande. Rätt till bidrag för arbetshjälpmedel föreligger således.”

Erik Ward säger att grunden för att Roswitha fick hörselhjälpmedel i arbetet är att hon inte klarade sig med ”standardapparater” utan behövde hörapparater anpassade för ljudmiljön i skolan.

– Eftersom de var speciellt anpassade för arbetsförhållandena så räknas de som arbetshjälpmedel. Ersättning betalas då ut från Försäkringskassan.

– Domen har inget prejudicerande värde vad jag kan bedöma. Frågan i målet var om den hörapparat som hon behövde var specialanpassad för arbetet eller inte.

Roswitha är i dag nöjd med sina hörapparater.

– Jag hör mycket bättre vad barnen säger nu. Mina kolleger har också reagerat på att jag inte frågar om hela tiden.

– De höga ljudnivåerna i matsal och korridorer är fortfarande plågsamma, men de är nog jobbiga för alla – även de som inte använder hörapparat. ●

Fotnot: Medlemmar i HRF kan få juridiskt stöd. Kontakt med Erik Ward förmedlas via Hörsellinjen 0771-888 000, se även sidan 23.

Hör på jobbet. Försäkringskassan måste betala för Roswitha Grundemars hörapparater efter dom i Länsrätten.